

77
2011

TÜRKİYE'NİN
GÜZEL
SANATLAR
DERGİSİ
OCAK-JANUARY

THE FINE ARTS MAGAZINE OF TURKEY
10 TL. KDV DAHİL

9 771303 751005

rh+

artmagazine

Mehmet Aksoy: Fârec'ime "ucube" demişler!
Sanat Tarihine ismi yazılan 157 Türk Ressamı
Ferruh Başağa: 100 yaşında sergi sözü vermişti...

GEORGE D. GREEN ile SOYUT İLLÜZYONİZM (ABSTRACT ILLUSIONISM) ÜZERİNE...

Şafak Güneş Gökdoğan*
gunesgokduman@gmail.com
Çeviren: Ayşe Anaçoğlu

Article interview continues with
English translation...

Soyut illüzyonizm 1970'lerin ortasında ABD'de ön plana çıkan ve iki boyutlu bir yüzeyde, perspektif, suni ışık kaynakları ve gölgelerin kullanımıyla üç boyutlu bir yanılsama elde etmeye çalışan sanatçıların oluşturduğu bir harekettir. Soyut illüzyonizmi keşfeden Louis K. Meisel'dir. Meisel, Trompe l'oeil tekniğini soyutlama ve realizmle birleştirerek benzer tarzda eserler üreten sanatçılarla birlikte yeni bir akım doğduğunu keşfetmiş ve bir yandan Soyut illüzyonizm (Abstract Illusionism) ismini verdiği bu akımın sanatçılarının eserlerini sergilerken diğer yandan da onların sanat anlayışları ve Soyut illüzyonizm hakkında bilgiler içeren yazılar yazarak bu yeni akımı desteklemiştir. Meisel'e göre bu sanatçılar resim düzlemini kırmış, trompe l'oeil'in biraz daha ötesine geçerek illüzyonu, tuvale dokununcaya kadar fark edilemeyecek derecede ikna edici biçimde kullanmışlardır. Bu akımın ilk resmi grup sergisi Meisel tarafından organize edilmiş ve sergi 1976 yılının Eylül ayında Connecticut'taki Paul Mellon Sanat Merkezi'nde açılmıştır. *

Meisel bu akımın oluşumunu ve George Green ile ilgili düşüncelerini şu sözlerle ifade eder: "Galerim derinlemesine bulaştığım post modern Foto-realizmle birlikte bilinmeye başlarken, ben de çok geçmeden illüzyonist üç boyutluğun keşfinin güçlü ve kışkırtıcı olduğu soyut eserlerin farkına vardım. Özellikle George D. Green, daha sonra Soyut illüzyonizm/Yanılsama olarak adlandırılan şeyi sunan beş ressamdan

biri olmuştur. Diğer ressamlar James Havard, Jack Lembeck, Tony King ve Micheal Gallagher'dir. Amerika'nın farklı yerlerinden ve farklı geçmişlerden gelen bu sanatçıların tümü özgür bir şekilde resim düzlemini kırma fikrini çizdiler. Heyecanlı ve çetin bir işti. 1980'e kadar bu sanatçılar hem Avrupa'da hem de Amerika'da galeri ve müze sergileri yanında medya aracılığıyla da ortaya çıktılar." **

Soyut illüzyonizm'in önemli isimlerinden olan George D. Green 1943'te Portland, Oregon'da doğmuştur. Çok küçük yaşlarda büyükbabasının etkisiyle resim yapmaya başlayan George D. Green lisans eğitimini Oregon Üniversitesi'nde, yüksek lisans eğitimini ise Washington State Üniversitesi'nde tamamlamış ve Soyut illüzyonizm akımının önemli isimlerinden biri olmayı başarmıştır.

Meisel'e göre George Green, 19. Yüzyıl Fransa'sının Trompe l'oeil olarak adlandırdığı şeyi keşfetmeyi başararak özgündür ve çok fazla aldatmaca üretmeden çok gerçek ve çok zengin alan bolluğuyla devamlı olarak can alıcı ve iddialı eserler üretmiştir. Green'in illüzyonist üç boyutluluğu keşfi, 70'lerin ortalarında gerçekleşmiştir. Bu süreçte renklerden çok şekiller ön plandadır ve bu resimlerde oldukça keskin çizgiler göze çarpar. Kalın boyanın bol kullanışı 80'ler ve 90'lar boyunca eserlerinin özelliklerindendir. Aynı dönem boyunca, şekiller ve renkler etkili bir

* ABSTRACT ILLUSIONISM: A PERSPECTIVE, Dr. Leda Cempellin South Dakota State University, Hawaii International Conference on Arts and Humanities, Honolulu, 12-15 Ocak 2007

** Louis K. Meisel, Aralık, 2010, Sergi Kataloğu

biçimde saldırgandır ve sergilenen eserler neredeyse izleyiciye görüntünün yaratılış anını duysal olarak fark ettirecek niteliktedir. 90'lı yıllardan 2000'lere kadar olan süreçteki resimlerde ise şekillerdeki keskin hatların yerini canlı renkler alır. 2000'lerden itibaren keskin şekiller ve canlı renkler yerini doğa manzaraları ve ahşaba bırakmış ve Green ahşabın doğal damarını illüzyonla birleştirerek, ahşap paneller üzerine resim yapmaya başlamıştır. Bunlar yüzeyel bakıldığında özenli ve iyi yapılmış çerçeveler içine oturtulmuş denizin güzel bir biçimde resmedilmiş görüldüğü şu anki eserlerine dönüşmüştür. Bu deniz manzaralarının etrafındaki çerçeveler aslında resmedilmemiştir ve Meisel bunların şimdiye dek yapılmış en iyi Trompe l'oeil'e rakip olduğunu söyler. En son çalışmalarında ise Green bir yenilik daha yaparak her resmin tüm görüntüsü önünde yüzen birleştirilmiş geometrik filigranlar kullanmaya başlamıştır.

1- Soyut illüzyonizm nedir? Karakteristik özellikleri nelerdir?

1- Soyut İllüzyonizm/Yanılsama Trompe l'oeil ile soyut resmin birleşimidir. İlk defa 1970'lerin ortalarında New York sanat dünyasında ortaya çıkmıştır. Soyut İllüzyonizm/Yanılsama terimi, Louis K. Meisel tarafından 1970'lerde soyut resim bağlamında resmi/düzlemi trompe l'oeil illüzyonu kullanarak parçalayan birçok ressamın eserlerini tanımlamak için kullanılmıştır. Bildiğiniz gibi bu daha önce hiç yapılmamıştı ve o zaman oldukça radikaldi. Sanat dünyası 50'lerin sonlarından itibaren ve bu dönemde Clement Greenberg'in gülünç ve kısıtlayıcı eleştirilerini yakından takip ediyordu. Greenberg, resimde mutlak düzlemselliği şiddetle savunmuştur. Bu nedenle Trompe l'oeil tekniğini soyut resimle tanıştırma fikri bu dönemde devrim niteliğindeydi.

Soyut İllüzyon/Yanılsama resminin ana özelliği, belirli bir konu olmamasına rağmen kesinlikle inandırıcı bir yanılsama elde edilmesidir.

2- Soyut İllüzyonist sanat eserlerinin başlıca özellikleri, 1984 yılında Loius K. Meisel Galerisi'nde gerçekleşen "Düzlemi Kırma" başlıklı serginin kataloğunun yazarı Peter Frank tarafından gölgeleme yönteminin kullanılması, eserlerin resimsel niteliği, sınırlandırılmış kompozisyonların kullanımı, gerçek dünyaya yapılan göndermelerin eksikliği, paradoksal görsel durumlarla ilgili olmak olarak belirlenmiş. Bu konuda neler söyleyeceksiniz?

Pulse of a Galloping Sun. 1993. 157 x 114 cm. tünel üzerine akrilik

1--What is the Abstract Illusionism? What are the characteristics of an Abstract Illusionist paint?

1-Abstract Illusionism is the combining of trompe l'oeil (fool the eye space) with abstract painting. It first emerged in the New York art world in the mid-'70's. The art world (painting) at this time and since back in the '50's had closely followed the ridiculous and confining ideas of the critic, Clement Greenberg. He, among other things, fiercely advocated for absolute flatness in painting. The idea of introducing trompe l'oeil to abstract painting was, at this time, revolutionary.

The primary characteristic of Abstract Illusionist painting is that despite the complete absence of subject matter, an absolutely believable (fool-the eye) space is achieved.

2- The main general characteristics of Abstract Illusionist artworks have been listed by Peter Frank -the author of the essay in catalog of an exhibition titled Breaking the Plane occurred at the Louis K. Meisel Gallery, in 1984- as being the use of the cast shadows device, the painterly quality of their work, the use of focalised compositions, the lack of reference to the real world and a serious concern for paradoxical visual situations .What are you going to say about it? Do you approve of what he said?

2- Peter bu özellikleri doğru tespit etmiş. Gölgelemeyi kullanmak özel ilgi ile alakalıdır. Doğada gördüğümüz tüm alanlar/boşluklar beyinde meydana gelir, geçmiş görsel ve dokunsal etkileşim deneyimlerinin ve hafızanın bir sonucudur. Birkaç santim ötesini görmek stereoskopik görmenin bir fonksiyonudur. (iki kaynaktan görme) Bir gözünü kapat ve dünya düzleşsin. Alan kaybolur ama hafıza kalır ve eşlik eden tüm ipuçları (perspektif, vb.) alanı bize hatırlatmak için kalır. Gerçekçi resimde gördüğümüz alan hissidir. Küçük çaptaki alan algısı (bir santimetre ya da daha az derinlik) stereoskopik görmeye bağlı değildir. Bu sığ alan neredeyse tamamıyla gölgelemenin bir sonucudur. Bu gölgeler neredeyse her zaman bir şekil diğeriyle çakıştığında ortaya çıkar. Bu teknik (gölgeleme) resimde yüzyıllardır kullanılmaktadır fakat soyut resimde daha önce hiç kullanılmamıştır. Bu gölgeleme tekniği 70'lerin ve 80'lerin Soyut İllüzyonist/Yanılsama resimlerinde öyle etkili oldu ki sonunda ticari çizimlerde de kullanılmaya başlandı. Şimdi hemen her bilgisayar tasarım programında bulunan bir çizim tekniğidir. Şimdi bilgisayar dünyasında çok yaygın olan bir şeyin 36 yıl önce Soyut Yanılsama ile başladığını hatırlamak ilginç. İşimin 80'lerde ve 90'lardaki resimsel kalitesi çok büyük ve çok gerçekçi. Agresif ve dışavurumcu fırça darbeleri, bazen resim düzlemi üzerinde neredeyse bir santime kadar yükselen kalın bir boya tabakası oluşturuyordu. Tamamıyla düz fakat büyüleyici bir şekilde trompe l'oeil alanına keskin bir zıtlıkta durmaktaydı.

Gerçek dünyaya olan referansın yokluğu trompe l'oeil alanının etkisini arttırmaktadır. Altın rengi bir ışıkla aydınlatılmış bir masa üzerindeki meyve kâsesi resmi, dokunulabilecek kadar gerçek görünebilir; fakat ne kadar gerçekçi çizilirse çizilsin her zaman onun

“Bir gözünü kapat ve dünya düzleşsin”

2-Peter is correct in identifying these characteristics. The use of the cast shadow is of particular interest. All space we see in nature occurs in the brain and is a consequence of the memory and experience of past visual and tactile interactions. The perception of space beyond a few inches is a function of stereoscopic vision (vision from two sources—eyes combined in the brain to create the sensation of space). Close one eye and the world flattens. The space is gone but the memory remains and all the attendant clues (perspective, etc.) remain to remind us of space. This is the sense of space we see in realistic painting. Perception of space on the small scale (about one inch or less of depth) does not depend on stereoscopic vision. This shallow space is almost entirely the consequence of cast shadows. These shadows occur nearly always when one shape overlaps another. The skillful, illusionistic replication (painting) of this phenomenon is nearly identical to that which exists in nature. This device (cast shadow) has been used in paintings for centuries but never before in abstract painting. This phenomenon of the cast shadow was so effective in the Abstract Illusionist paintings of the '70's and '80's that it eventually came to be used in commercial illustration. It is now a ubiquitous illustration device in computer design programs. It's interesting to remember that something, now so commonplace in the computer world, originated 36 years ago with the Abstract Illusionists.

The painterly quality of my work in the '80's and '90's was extreme and very real. The aggressive and expressionistic brush strokes were actually super thick paint, sometimes rising as much as a full inch above picture plane. This stood in sharp

Kato Zakros, 2002, 91 x 111 cm., alerlik-huş ağaç

High Country, 1978, 168 x 182 cm. tuval üzerine akrilik

meyve dolu bir kâse olmadığını, bir resim olduğunu bileceğiz. Soyut İllüzyonist/Yanılsamacı tablolar bu tür düzenleyicilere sahip değildir, özne/nesne ayrımı yoktur. Bu resimler kendi gerçeklikleri hâline gelirler, kendilerine inandırırılar. En son eserlerimde, anlatımsal konu için (deniz manzarası ve zarif ahşap çerçeveler) referans olsa da trompe l'oeil tekniğiyle ile çizilmiş deniz manzaraları ve onu kuşatan çerçeveler son derece inandırıcıdır ve "dokunana kadar" gerçekten çerçeve olduğunu düşündürür. Resmin tümünde soyut, altın, arabesk filigranlar dolaşmakta ve büyüleyici, müzikal bir etki oluşturmaktadır.

Benim için paradoksal görsel durumlar önemlidir: çünkü görsel enerjiyi yaratır, aynı zamanda büyümlü illüzyon için gerekli özgönderimsel yapıyı kurmaya yardım eder.

a paradigm, a paradox, a pair of shoes, a pair of socks*
a parody, a pair of dice, a parable, a pair of mice

Bu şiirin Türkçe'ye iyi çevrilemeyeceğinin farkındayım.

3-- Op Art ile Soyut İllüzyonizm arasındaki benzerlik ve farklılıklar nelerdir?

3- Op Sanatı ve Soyut İllüzyonizm/Yanılsama uzman açıklamasına başvurmaya gerek kalmaksızın görsel açıdan çekici olması ve ilgi uyandırabilmesi bakımından benzerdir. Op Sanat Greenbergçi Resimsel Düzlemsellik kuralına az da olsa uyumuşsa da

"Close one eye and the world flattens"

contrast to the absolutely flat, yet magically believable trompe l'oeil space.

The lack of reference to the real world increases the effectiveness of trompe l'oeil space. A super real painting of a bowl of fruit sitting on a table, illuminated by golden light may seem real enough to touch, but no matter how real it is painted, we always know it's a painting and not a real bowl of fruit. An Abstract Illusionist picture has no such governor—there is no object/subject dichotomy—these paintings become their own reality—they are believable in themselves. In my most recent work, even though there is a reference to representational subject matter (seascapes and elegant, wooden frames) they are paintings of pictures of seascapes in trompe l'oeil and extremely believable, "until touched" frames. The abstract, gold, filigreed arabesques float ahead of the entire picture and add a magical, musical component.

Paradoxical* visual situations for me, are essential, visual energy-creating devices. They also assist in establishing the self-referential structure necessary for magical illusion.

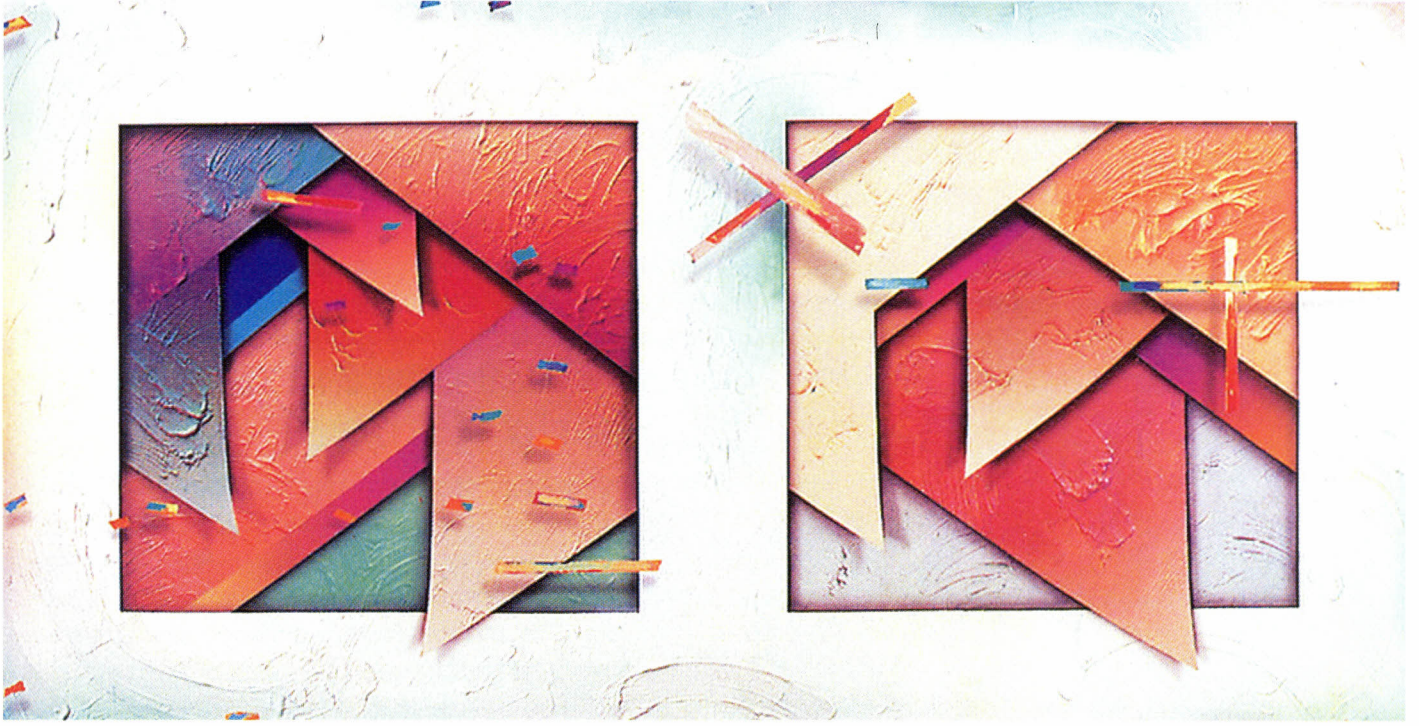
a paradigm, a paradox, a pair of shoes, a pair of socks
a parody, a pair of dice, a parable, a pair of mice

I realize this little poem may not translate well into Turkish.

3- What is the differences and similarities between Op Art and Abstract Illusionism?

3- Op Art and Abstract Illusionism are similar in that they are compelling, visual and assessable pictures without need of recourse to expert instruction. Op Art, while interesting, still largely, if loosely conformed to the prevailing Greenbergian orthodoxy of pictorial flatness. In contrast, Abstract Illusionism was truly

*bir paradigma, bir paradoks, bir çift ayakkabı, bir çift çorap/ bir parodi, bir çift zar, bir alegori, bir çift fare

Church Light-Summer Skies, 1979. 137 x 264 cm., tuval üzerine akrilik

Soyut Yanılsamacılık gerçekten devrim niteliğindeydi. (Greenberg tüm resimlerin görsel olarak düz olması gerektiğini iddia ediyordu; çünkü ona göre resimler yapısal olarak ve dokunsal olarak düzler yani ne kadar düz o kadar iyi.) Ve 36 yılı uygun şekilde tarihselleştirmek için sadece bir başlangıç olsa da, Amerika'da bazı üniversitelerde Greenberg'ün gaflarına müdahale eden öğrenciler yetiştiren sanat bölümleri var.

4- Sanatla ilgilenmeye ne zaman başladınız?

4- Hayatımın ilk üç yılını büyükbabamla geçirdim; çünkü babam 2. Dünya Savaşı esnasında İtalya'daydı. Hem amatör bir ödül avcısı hem de siyasi karikatürist olan büyükbabam tüm insanların hayata iyi bir şekilde hazırlanmaları için nasıl yumruk atacaklarını ve nasıl çiçeklerini bilmeleri gerektiğine inanırdı. Dersler neredeyse hemen başladı.

5- Etkilendiğiniz sanatçılar var mı?

5- Antik çağlardan günümüze yüzlerce sanatçıdan etkilendim. Etki birçok biçimde gelmektedir ve yararlı biçimde kullanıldığında taklit olmaz. İlk etkilendiğim kişi ve en önemlilerden biri büyükbabamdı. İlk yıllarımdan ölümüne kadar geçen süreçte sürekli tavsiyesi şöyleydi: "Tavşan! (Bu büyükbabamın bana taktığı isimdi. Hiç ama hiçbir zaman bana gerçek ismimle seslenmedi.) Büyük çiz! Ve içine biraz hareket kat!".

1982'de, Cite Fleure'da konakladığım bir dönemde, bir seri dev karakalem resimler çizmiştim. Bu resimler büyük bir odayı karma-karışık yapacak kadar hareket içermekteydi. Bunlar büyükbabamın hayatı boyunca verdiği tavsiyelerin cisimleşmesiydi. Sonraki sezon o resimleri benim uzun zamandır arkadaşım olan Louis K. Meisel, yüklü bir harcama yaparak SoHo galeride sergiledi. (Çer-

revolutionary. And, though it is just now beginning to be properly historicalized some 36 years, after the fact, we here in the USA still have some university art departments churning out students steeped in Greenbergian faux, avant-garde orthodoxy. It's of great fascination to me that considerable interest is being generated and interjected into the New York art world by scholars from other countries.

4-When did you get interested in art?

4-The first three years of my life were spent with my grandfather. (My father was overseas in Italy during WWII.) My grandfather, being both an amateur prize fighter and political cartoonist, believed that all people, to be properly prepared for life, needed to know how to box and how to draw. The lessons began almost immediately.

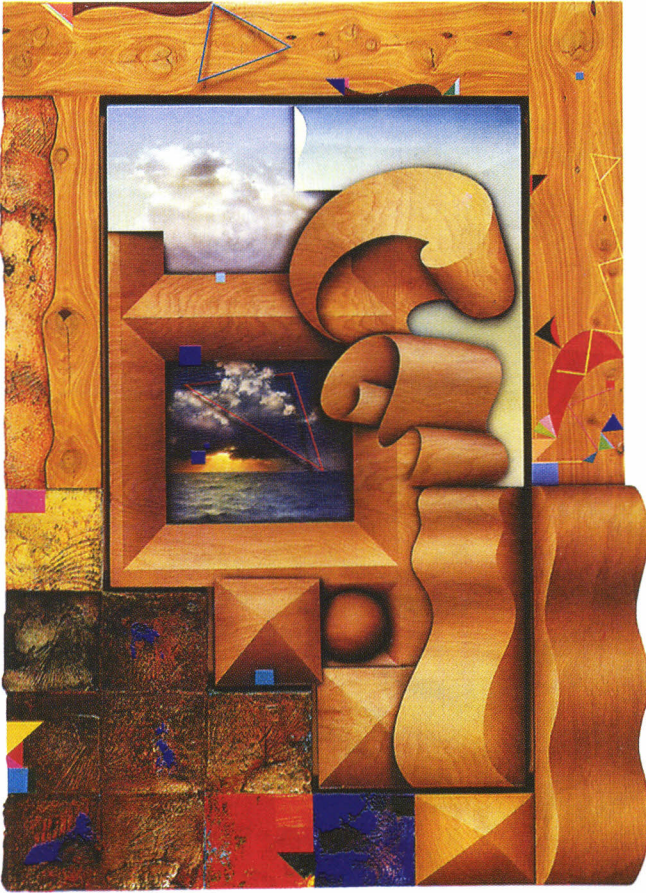
5-Who were the artists influenced you?

5-I have been influenced by hundreds of artists from the ancient world to

the present. Influence comes in many forms and when authentic and useful, does not reflect imitation. My first influence, and an important one, was my grandfather. His constant advice from my early years to the time of his death was always this, and I now quote, "Buck! * Draw big! And put some action in it!" *This was my grandfather's nickname for me. He never ever, ever, ever called me by my real name.

In 1982, during a residency at the Cite Fleure, I made a series of giant, charcoal drawings (6' x 7'). These drawings contained enough action to set a large room in whirling motion. These were the embodiment of a lifetime of my grandfather's advice.

Pictures from the Monore. Free Flow 27, 2000, 137 x 91 cm., akrilik-huş ağacı-ardış

"Altın, filigran arabeskler öyle kusursuzlar ki planlanmış gibi görünüyorlar: fakat değiller."

"The gold, filigreed arabesques are so precise that they seem to be carefully planned out. They are not."

çevreletme için büyük bir hazine lazımdı ve o tür eserlerin satışını beklemek anlamsızdı.) Umulduğu gibi sergi esnasında eserlerden hiçbiri satılmadı. Louis sergiyi bana yıllık yapmak için açmıştı; çünkü yaptığım işe inanıyordu. Yıl 1983. Şimdi, o çizimlerin birçoğu müzelerin koleksiyonlarında yer alıyor. Hiçbir zaman şanslı olduğunuzu bilemezsiniz.

6- Bazı kaynaklar sizin Jackson Pollock gibi bir aksiyon ressamı olmadığını fakat resimlerinizde zaman içinde geliştirdiğiniz metodun aksiyon ressamlarının metodunu hatırlattığını söylüyor. Bu konuda ne söyleyebilirsiniz?

6- Resimleri zaman içinde geliştirme metodum büyük ölçüde bilinç akışıyla ilgilidir ve sezgiseldir. Bu, hata ve kazaların pozitif rol oynadığı, yeni keşifler için fırsat olarak kullanılan süreçtir. Resimler tasarlanarak çizilmiş gibi görülebilir: fakat gerçekte sezgisel bir sürecin sonucudur. Planlanmış gibi görünen şey, gelişmiştir. Bu, özellikle en son eserlerim için geçerlidir. Altın, filigran arabeskler öyle kusursuzlar ki planlanmış gibi görünüyorlar: fakat değiller. Onları boyamak için yeterli zamanım olmasına rağmen- büyük bir resim için bir ila iki ay gereklidir- bu altın arabeskler tamamıyla sezgiseldirler ve her bölüm aksiyon resmi kadar doğaçlamadır, sadece biraz daha yavaş.

7- Dr. Leda Cempellin sizin çalışmalarınızdaki değişim için "George D. Green bu değişiklikleri tutarlılık gösteren "değişim ve hatanın pozitif kabulü" yaklaşımıyla doğruluyor, böylece aktif bir

The next season, my longtime friend and dealer, Louis K. Meisel exhibited them at his Soho gallery (at great expense—they were a king's ransom to frame and the prospect for sales of such work was dim). And true to expectation, none of the work sold during the show. Louis had presented the show as a favor to me and because he believed in the work. That was back in 1983. Now, most of these drawings are in museum collections (you never know when you are having good luck.

6- Some sources is say that "George Green is not an Action Painter in the way that Jackson Pollock was, but his method of evolving his paintings over time resembles the methods of the Action Painters." What can you say about this?

6-My method for evolving paintings over time is largely stream of consciousness and intuitive. This is a process in which mistakes and accidents play a positive role in that they are used as opportunities for eccentric invention. The paintings may appear to be thought up, but they are in reality, the result of an intuitive process. What appears to be planned has instead, evolved. This is particularly true of my most recent paintings (2010). The gold, filigreed arabesques are so precise that they seem to be carefully planned out. They are not. Despite the considerable time necessary to paint them (one to two months for a large picture), these gold arabesques are entirely intuitive and every bit as improvisational as any action painting, just way slower.

7- Dr. Leda Cempellin says about the changes in your work that "George D. Green has justified these changes by his consistent attitude of "positive acceptance of chance and error", so that

Gateway Star, 1991, 169 x 123 cm., tuval üzerine akrilik

“Benim eserlerim fikir üretmek değil evrimsel bir süreç sonucunda gelişiyor, değişiyor”

şekilde bir değişime sebep olmuyor bunun yerine değişimin eserlerinde ortaya çıkmasına izin veriyor. Sanatçı eserlerinin gelişimini anlatmak için en etkili benzetme olan, Niles Eldredge ve Stephen Jay Gould isimli bilim adamlarının 1970’lerde geliştirdikleri evrimsel Kesintili Denge teorisini kullanmıştır.” diyor. Bu konuda neler söyleyeceksiniz?

7. Benim eserlerim fikir üretmek değil evrimsel bir süreç sonucunda gelişiyor, değişiyor. Evrim teorisinin önemli parçalarından biri olan “Kesintili Denge” kuramı, büyük, apaçık değişiklikler tarafından zaman zaman birçok kesintinin olabileceğini ortaya koyar; küçük mutasyonlar genelde “dikkat eşiğinin” altındadır.

8 - Resimlerinizi incelediğimizde High Country ve Church Light/Summer Skies gibi 70’lerin sonlarında yaptığınız resimlerde renklerden çok şekillerin hâkim olduğunu görüyoruz. Bu resimlerde oldukça keskin çizgiler göze çarpıyor. Pulse of a Galloping Sun ve Gateway Star, Moment to Moment gibi 90’lı yıllardan 2000’lere kadar yaptığınız resimlerde ise şekillerdeki keskin hatların yerini canlı renklere bıraktığını görüyoruz. 2000’lerden itibaren keskin şekiller ve canlı renklerin yerini doğa manzaraları ve ahşap alıyor. Tüm bunlardan yola çıkarsak sanatınızın genel bir çerçeveye üç dönemde incelenebileceğini söyleyebilir miyiz?

he does not actively try to cause a change; rather he allows the change to occur in his work. The artist has used the evolutionary theory of the Punctuated Equilibria, developed by the scientists Niles Eldredge and Stephen Jay Gould in the 1970s, as the most efficient metaphor to explain the developments of his work.” What can you say about this?

7- What I mean by this is that my work grows/changes by an evolutionary process rather than by thinking up ideas. The particular model of evolutionary theory termed “punctuated equilibria” states that there may be many, tiny mutations often below “the threshold of notice,” punctuated from time to time by large, conspicuous changes.

8- When we examine your paintings you did at the end of 70s like High Country and Church Light/Summer Skies we saw that shapes are more dominant than colors. Considerably sharp lines draw the attention in those paintings. However sharp lines give way to vivid colors in your paintings you did between 90s and 2000 like Pulse of a Galloping Sun, Gateway Star and Moment to Moment. As from 2000s, sharp lines and vivid colors give way to landscape and wooden. Considering all of them can we say that your art could be examined in three periods?

"What I mean by this is that my work grows/changes by an evolutionary process rather than by thinking up ideas"

8- Çok genel bir anlamda evet. Belirgin şekli ve gelişen parlak renk hâkimiyetini fark ettiğiniz için sizi tebrik ediyorum. Bu benim daha önce fark edemediğim çok belirgin bir özellik.

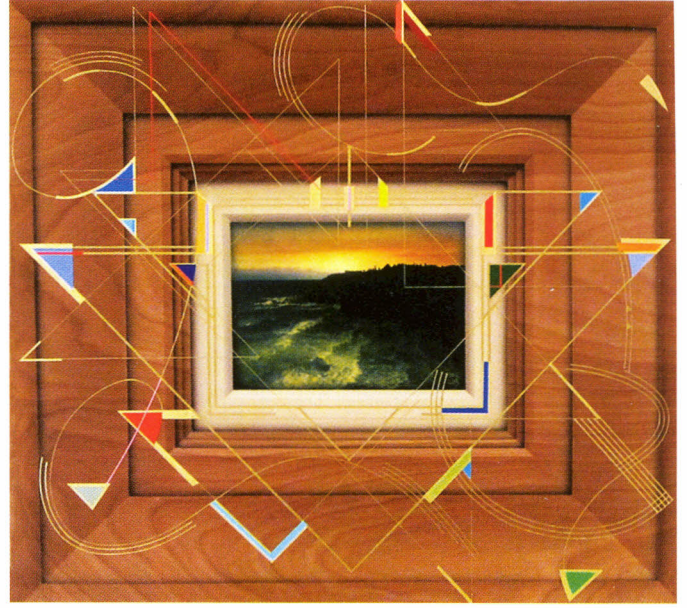
9- Louis K. Meisel, neredeyse tüm resimlerinizde bizi günümüz eserlerine yönelten açık bir gelişmenin olduğunu belirtiyor. 1975'ten 2010'a ardışık iki ya da üç eserinizi birlikte incelediğimizde incelikli fakat belirgin bir değişiklik ve ilerleme gözlemlendiğini ifade ediyor. Fakat beş yıl aralıklı iki resminizi gören izleyicinin ilk bakışta iki resim arasında bir bağlantı kuramayabileceğini hatta bunların üstünkörü bir incelemede iki farklı ressamın eseri gibi görünebileceğini söylüyor. Ancak ayrıntılı bir inceleme neticesinde iki resmin aynı sanatçıya ait olduğunun ve bununla birlikte hem felsefi açıdan hem de stil açısından ilişkili olduklarının ortaya çıkacağını vurguluyor. Bu fikre katılıyor musunuz?

9- Evet, kesinlikle öyle. Meisel 35 yılı aşkın bir süredir hem arkadaşım hem de galericimdir. Tüm eserlerimi neredeyse ortaya çıkar çıkmaz görmüştür.

10- Resimlerinizde dikkatimi çeken bir özellik de zıtlıkların çok keskin bir şekilde kullanılması oldu. Yani keskin hatlarla çizilmiş resimlerde renkler soluk, renklerin çok canlı olduğu resimlerde hatlar daha yumuşak. En son resimlerdeyse sonsuzluğu simgeleyen deniz manzarası, sınırlılığı ifade eden geniş çerçeveler içerisine hapsedilmiş. Her bir dönem görsel açıdan farklı olsa da sanki felsefi bir temelde birleşiyor gibi...

10- Yine çok dikkatlisiniz. Genel, oldukça geniş bir felsefi açıklama şöyle olurdu: Bence, sanat resimdir, resim tasvir etmekle ilgilidir, diğer birçok şeyle birleşerek, tasvir etmek de göz yanılsaması ile ilgilidir. Akademik çevrenin koruyucu balonundan çıkan

Musie II- Cascade Head, 2008, 45 x 50 cm., akrilik-huş ağacı

8-Yes, in a very general sense. And, congratulations to you for noticing the prominent shape, bright color evolving dominance. This is a clear difference I had not noticed before.

9- Louis K. Meisel says: "It is interesting to note that almost with each painting- from the very beginning to the very present- there has been a clear progression leading him to his present works. Viewing two or three successive works together from 1975 to 2010, changes and developments are subtle yet apparent. In seeing two paintings from five years apart, however, one would not perceive at once their relationship- they could, at a superficial viewing, almost appear to be the work of two different artists. A more contemplative viewing though would reveal the works to be by the same artist, and moreover, to relate to one another on levels both stylistic and philosophical." Do you agree with his ideas about your paintings? What is your opinion?

9-Yes-very much so. He has been my dealer and friend for over 35 years. He has seen all of my work practically as soon as it occurred.

10- Despite all distinctness what attracts my attention is your using contradictions acridly. In other words the colors are pale in pictures drawn with sharp lines however lines are softer in pictures with vivid colors. Moreover in your last works, seascape which symbolizes infiniteness is imprisoned with the large frames which symbolize finiteness. When we consider your works as a whole each term is different in visual aspects but I suppose they combine within a philosophic base. If it is so, what is the philosophical base of your works?

10- You are again, very observant. A general, extremely large overview philosophical statement would be: For me, art is painting and painting is about picture making and picture making, in consort with many other things, is about illusion. (It's interesting to

havadan nefesi kesilen Clement Greenberg ve diğerlerinin gülünç fikirlerini görmek ilginç.

Heykelde de illüzyon olabilir. John De Andrea, Judd Nelson... örneğinde olduğu gibi... Fakat heykel bazı değişikliklerin gerçekleştiği "bir şeylik" alanında başlar, bir parça ahşap, bir tabaka taş, vb. Merakın öngörülen ontolojik durumu yoktur. Heykel her zaman bir şey olmuştur. Buna karşılık resim "büyülü hiçlik"ten meydana gelir, tıpkı kâinat gibi. Bir resim yapılmadan önce hiçbir şeydir. Resim kültürel olarak mevcut olan mistisizmin bir çeşididir yani gerçeğin direkt tecrübesidir.

Tüm bunlar, modanın belirlediği günümüz sanatının karşısında cesurca yer alır. Ne mutlu ki, sanat dünyası reformasyonu uzun zamana ihtiyaç duyuyor. 1972'lere kadar olan performans sanatı sorulduğunda, rahmetli sanat eleştirmeni ve ressam Walter Gabreilson şöyle cevap vermiştir: "En azından Mary Tyler Moor* şovdan daha eğlenceli olması gerekir." Günümüz eserlerinin çoğu bu standardı karşılamaktan yoksundur.

11- Size göre bir resmi George D. Green'e ait yapan şey nedir?

see the ridiculous ideas of Clement Greenberg, et. all . . . gasping for breath when taken out of the protective bubble of academia.)

Sculpture can also be about illusion (John DeAndrea, Judd Nelson . . .) but sculpture begins in the realm of "something-ness"—(a block of wood, slab of stone, etc.), to which some alteration has occurred. The anticipated ontological state of wonder is absent. Sculpture has always been something, just something else. In contrast, painting originates from a ground of "magical nothingness"—pretty much like the universe. Before a painting happens, it's nothing. Paintings are one of our culturally available forms of mysticism—a direct experience of reality—the cherished anachronism of a hand-made object.

This all stands stoutly in opposition to the current institutionally sheltered double helping of "fashion driven"—sociopolitical, recycled art from the early 70's. Happily, the long needed art world reformation is underway. As far back as 1972, when asked about performance art, the late LA critic and painter, Walter Gabrielson, replied, "it needs to be at least as entertaining as the Mary Tyler Moore show." Most current work on offer today routinely fails to meet this standard.

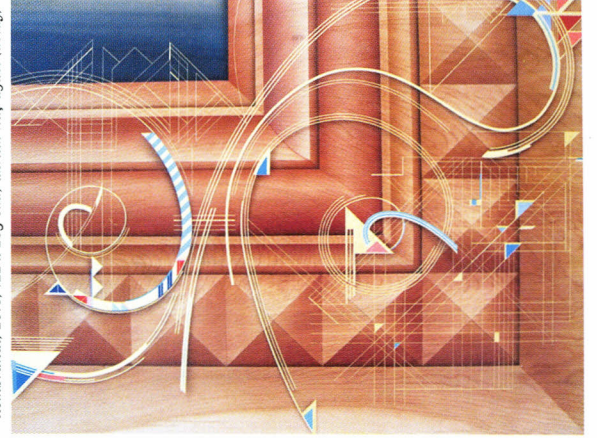

Sundown at Thessaloniki- An Abstract Picture, 2006, 91 x 137 cm., akrilik-huş ağacı.

* Mary Tyler Moor Show 70'lerde televizyonda yayınlanan popüler bir komedi programı.

George D. Green: Resim, görsel büyüleyiciliğin karşı konulmaz tecrübesini sunmalı
(picture must present an overwhelming experience of visual magic)

Rembrandt, 2010, 122 x 203 cm., akrilik-huş ağacı (detay)

Rembrandt, 2010, 122 x 203 cm., akrilik-huş ağacı

11- Az önce söylediklerime her resmin görsel büyüleyiciliğin karşı konulmaz tecrübesini sunması gerektiğini ekleyeceğim. Ve genel öz itibarıyla, daha önce görülmüş hiçbir şeye benzememesi gerektiğini.

12- Bildiğim kadarıyla resimlerinizi yaparken teknolojiden yararlanmıyorsunuz? Tekniğinizden biraz söz eder misiniz?

12- Evet haklısınız, resimlerimi yaparken teknolojiden yararlanmıyorum. Tekniğim basit bir şekilde modası geçmiş el-göz koordinasyonuna dayanıyor. Yani tamamıyla sahip olduğum sınırlı becerilerime dayalı çok sıkıcı bir süreç.

13- Yakın zamanda bir serginiz var mı?

13- Bu yıl New York'ta iki sergi düzenleyeceğim: Biri 20 Kasım'da Louis K. Meisel Galerisi'nde diğeri de 2 Aralık'ta Bernarducci Meisel Galerisi'nde.

*Edirne İlhami Ertem Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

11- According to you what makes a work belong to George D. Green or what is the common ground of your paintings?

11- I will refer you back to previous answer and add that each picture must present an overwhelming experience of visual magic. And in collective essence, be unlike anything ever before seen.

12- As far as I know you don't make use of technology while painting. Could you please talk about your techniques?

12- Yes, you are correct, I use no technology when making my pictures. My technique is simply "old fashioned," hand-eye coordination—actually, a very boring process entirely dependent on whatever limited skills I possess.

13- Will you have an exhibition soon?

13- I will be having two exhibitions in New York City this year—one opening on November 20 at the Louis K. Meisel Gallery and the other, opening December 2 at the Bernarducci Meisel Gallery.